

Kantaja väittää lisäksi, että on ilmeistä, ettei NCHZ:n varallisuuden siirtoa Via Chemille ja sittemmin kantajalle voida kahdesta syystä pitää yrityksenä kiertää komission takaisin perimispäätöstä. Ensinnäkin tapaus on niin kaukana tyypillisestä kiertämistapauksesta, että jopa komissio myöntää, ettei sillä ole todisteita tarkoituksesta välttää takaisinperintä. Toiseksi komissio päätyy kaikesta huolimatta toteamaan, että kyse on taloudellisesta jatkuvuudesta ja että se voi siten kohdistaa takaisinperinnän kantajaan. Komission päätelmä pohjautuu kuitenkin virheelliseen analyysiin, joka perustuu yksittäisten kriteerien virheelliselle tulkinnalle, todistustaakan huomioon ottamatta jättämiselle ja virheelliselle käsitykselle taloudellisesta jatkuvuudesta valtiontukiasioissa.

Lopuksi kantaja väittää, että komission lähestymistapa on taloudellisesti tuhoisa ja kilpailuoikeuden näkökulmasta katsottuna tarpeeton. Kantajan mukaan komissio pyrkii luomaan uuden, entistä paljon tiukemman käytännön, jonka mukaan liiketoimen laajuus on ratkaiseva kriteeri ja myyntihinta korkeintaan liitännäinen kriteeri, jos sitäkään.

- 5) Viides kanneperuste, johon kantaja vetoaa toissijaisesti, perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan, SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja työjärjestyksen 14 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sillä perusteella, että tuen takaisin perimispäätöstä ei rajoitettu 60 prosenttiin väitetystä valtiontuesta
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu SEUT 296 artiklan rikkomiseen sillä perusteella, että taloudellista jatkuvuutta ei perusteltu riittävästi

Kantaja väittää, että ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitetystä huomautuksista ilmenee, että komission päättely oli riittämätöntä, jotta unionin yleinen tuomioistuin voisi harjoittaa tuomioistuINVALVONTAA riidanalaisen päätöksen osalta, eikä kantaja voi ymmärtää syitä, jotka johtivat siihen, että komissio totesi kyseen olevan taloudellisesta jatkuvuudesta.

Kanne 12.3.2015 – Landeskreditbank Baden-Württemberg v. EKP

(Asia T-122/15)

(2015/C 178/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (Karlsruhe, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Glos, K. Lackhoff ja M. Benzing)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan EKP:n 5.1.2015 tekemän päätöksen (ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) ja määräämään, että vaikutukset, jotka liittyvät EKP:n 1.9.2014 tekemän päätöksen (ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) korvaamiseen, pysytetään.

— velvoittamaan vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan EKP on erityisiä olosuhteita arvioidessaan käyttänyt epäasianmukaista arviointiperustetta

— Kantaja väittää tältä osin, että EKP tukeutui neljään erilaiseen ja yhteensoveltumattomaan arviointiperusteeseen arvioidakseen, oliko kantajaa – vaikka se täytti kokokriteerin – kuitenkin pidettävä asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽¹⁾, luettuna yhdessä asetuksen (EU) N:o 468/2014⁽²⁾ 70 artiklan 1 kohdan kanssa, 6 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen erityisten olosuhteiden vuoksi vähemmän merkittävänä. Kukin näistä arviointiperusteista on sellaisenaan virheellinen.

— Kantaja toteaa lisäksi, että asetuksen N:o 468/2014 70 artiklan 1 kohdan mukaan erityisten olosuhteiden olemassaolon kannalta on ratkaisevaa, että on olemassa ”spesifisiä ja tosiasiallisia olosuhteita”, joiden vuoksi yhteisön luokittelu merkittäväksi ja näin ollen siihen kohdistuva EKP:n toteuttama keskitetty valvonta on ”epäasianmukaista”. Kantajan mukaan asetuksen N:o 468/2014 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”epäasianmukaista” on yhteisön luokittelu merkittäväksi pelkästään sen koon perusteella, kun tällainen luokittelu ei ole välttämätön asetuksen N:o 1024/2013 tavoitteiden saavuttamiseksi, vaan toimivaltaisen kansallisen viranomaisen EKP:n valvonnassa suorittama valvonta olisi riittävää.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan tosiseikkoja arvioitaessa on tehty ilmeisiä arviointivirheitä

— Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää EKP:n myöntäneen, että kun otetaan huomioon seikat, jotka kantaja esitti kuulemistilaisuudessaan ja oikaisulautakunnassa, sen luokittelu merkittäväksi yhteisöksi ei ole lainkaan välttämätöntä asetuksen N:o 1024/2013 tavoitteiden saavuttamiseksi ja että myös sen luokittelu vähemmän merkittäväksi yhteisöksi on asetuksen N:o 1024/2013 periaatteiden mukaista. EKP:n arvio siitä, ettei erityisiä olosuhteita ole, on kantajan mukaan selvästi virheellinen.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusteluvellisuutta on laiminlyöty

— Kantaja väittää tältä osin, että riidanalaisen päätöksen perustelut eivät ole johdonmukaisia ja ne ovat ristiriitaisia. EKP mainitsee yhteensä neljä arviointiperustetta, jotka eivät liity toisiinsa eivätkä ole yhteensoveltuvia.

— Kantajan mukaan perustavanlaatuiset perustelut eivät ilmene riidanalaisesta päätöksestä. EKP:n esittämät seikat olivat päinvastoin pelkkiä väitteitä ja kieltoväitteitä.

— Päätöksessä ei myöskään vastata kantajan hallinnollisen menettelyn aikana esittämiin väitteisiin, mikä muodostaa virheen. Erityisesti EKP ei esitä syitä sille, miksi kantajan esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat eivät olisi riittäviä asetuksen N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa esitetyn oletettaman kumoamiseksi.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan harkintavaltaa on käytetty väärin, koska EKP ei käyttänyt harkintavaltaansa

— Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että EKP laiminlöi velvoitettaan käyttää harkintavaltaansa, joka sille myönnetään asetuksen N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen N:o 468/2014 70 artiklassa. Se käytti näin harkintavaltaansa väärin.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan velvoitetta tutkia ja ottaa huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat

- Kantaja väittää tältä osin, että EKP laiminlöi velvoitettaan harkintavaltaansa käyttäessään huolellisesti ja puolueettomasti tutkia ja ottaa huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat. Erityisesti se jätti tutkimatta kaikki kantajan esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

⁽¹⁾ Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL L 287, s. 63).

⁽²⁾ Kehyksen perustamisesta yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (YVM- kehysasetus) (EUVL L 141, s. 1).

Kanne 30.3.2015 – Espanja v. komissio

(Asia T-143/15)

(2015/C 178/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: Abogado del Estado M. Sampol Pucurull ja Abogado del Estado M. García-Valdecasas Dorrego)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 16.1.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen sikäli kuin kyseisessä päätöksessä jätetään rahoituksen ulkopuolelle

1. Espanjan Andalusiassa alueelle saama tuki, jonka kokonaissumma on 3 586 250,48 euroa plus 1 866 977,31 euroa (tuotannosta irrotetut suorat tuet), varainhoitovuosina 2009 ja 2010

2. Espanjan kuningaskunnalle Kastilia ja Leónin alueella ”luonnonhaittakorvauksina” ja ”maatalouden ympäristötoimenpiteinä” aiheutuneet menot, joiden suuruus on 2 123 619,66 euroa (1 479,90 euroa + 978 849,95 euroa + 12 597,37 euroa + 1 720,85 euroa + 1 096 710,18 euroa + 32 261,41 euroa), varainhoitovuosina 2010 ja 2011 ja

- velvoittamaan vastaajana oleva toimielin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan kuningaskunta väittää, että riidanalainen päätös on kumottava seuraavista syistä:

1) Nettomäärältään 5 453 227,79 euron kiinteämääräinen oikaisu (tuotannosta irrotetut suorat tuet) on vastoin komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 27 artiklan 1 kohtaa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 3 ja 52 artiklaa kahdesta syystä:

- komissio tulkitsi virheellisesti asetuksen (EY) N:o 796/2004 27 artiklaa, koska se, että vuosina 2008 ja 2009 toteutettujen satunnaisotantojen tulokset olivat huonompia kuin riskiotannon tulokset, ei merkitse kyseisen artiklan rikkomista eikä näin ollen ole vastoin unionin oikeutta, jossa maatalousmenojen rahoittaminen jätetään rahoituksen ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan mukaisesti